

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 251/2015
18.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.А., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А., адв. С.И., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 8Кж1 3501/12 од 11.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А., адв. С.И., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 8Кж1 3501/12 од 11.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 661/12 од 30.07.2012. године окривљени С.А. на основу члана 355. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 8Кж1 3501/12 од 11.02.2015. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Врању и преиначена пресуда Основног суда у Врању К. 661/12 од 30.07.2012. године, тако што је окривљени С.А. оглашен кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против пресуде Апелационог суда у Нишу 8Кж1 3501/12 од 11.02.2015. године, бранилац окривљеног С.А., адв. С.И. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони

суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исту укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреде тог законика (члан 74. члан 438. став 1. тачка 1) и 4) тачка 7) до 10) став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета се утврђује да окривљени С.А. није користио редовни правни лек иако је био овлашћен да жалбу изјави против другостепене пресуде (члан 463. ЗКП), односно против пресуде Апелационог суда у Нишу 8Кж1 3501/12 од 11.02.2015. године, а што, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, представља један од процесних услова под којима окривљени може поднети захтев за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.А., адв. С.И., оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.